

Despartire de un prieten

Ne-a parasit Nicolae Florescu si suntem profund indurerati, alaturi de sotia si de familia, carora tinem sa le exprimam nu numai emotia, dar si intreaga noastra recunostinta pentru activitatea admirabila desfasurata in animarea Jurnalului Literar.

Gratie lui, exilul romanesc a devenit prezent in Romania de astazi, domnia sa jucand un rol esential in aceasta evolutie. A facut-o neostenit, cu rabdare, cu eruditie, cu simtamintul dreptatii. Gratie lui, lupta pentru libertate dusa in conditii atat de dificile de femeile si barbati care aleg exilul pentru a spune adevarul, cum a scris Nietzsche, este cunoscuta astazi in Romania ca parte integranta a patrimoniului cultural si istoric al Tarii.

A acordat o atentie deosebita Bibliotecii Romane si Institutului Roman de la Freiburg, adevarate sanctuare ale patrimoniului cultural roman, fondate de exilati pentru conservarea memoriei. Venea la adunarile generale, anima sesiunile stiintifice, facea referate pe care le difuza in Jurnalul Literar. Sprijinea independenta institutiei si pe toti cei care isi pastrau libertatea de actiune si gandire si care nu se supuneau detinatorilor puterii.

De asemenea, a sprijinit asociatia « La Maison Roumaine » din Paris, considrand ca ea apara valorile in care credea : cinstea, dreptatea, refuzul compromisurilor si ca se afla in slujba valorificarii bogatului patrimoniu cultural national.

Atent la a reda o imagine a Romaniei cit se poate mai buna, tinind cont de partile luminoase si de cele intunecate ale ei, Nicolae Florescu, prin daruirea sa, si-a servit Tara. A afirmat fara echivoc adevarul despre realitatile din Tara sa, regretand ca imaginea Romaniei, asa cum apare adeseori vehiculata, nu este decit o caricatura proasta.

Opera sa va ramane : ea va fi cea mai buna marturie despre omul Nicolae Florescu: doritor sa stie, caracter drept si neobosit lucrator in folosul a ceea ce Tara sa a avut si are mai bun !

Odihneasca in pace !

Vlad Constantinesco